

2) at der for en overkommelig Beføstning kan faas en brugelig Tilsynsmand,

3) at Markerne henlægges til Steder, der ere let tilgængelige for den nærmere Omegns Befolkning, medens det næppe kan siges at være af afgørende Betydning, at de ligge i umiddelbar Nærhed af en Jærnbanestation, om end dette vel ogsaa kan være ønskeligt,

4) at der paa rimelige Vilkaar kan faas et passende Areal, som er tilfredsstillende ensartet og jævnt og repræsenterer en større Del af Egnens Jorder.

For at bringe denne Foranstaltning i den rette og umiddelbare Forbindelse med den store Landbefolkning bør den være et Landbosforeningsforetagende og Forevisningsmarkerne etableres paa Initiativ af Landbosforeninger eller i hvert Fald med disse som Medlem. I Henseende hertil tillader jeg mig at foreslaa følgende Forretningsgang:

1) Begæring om Anlæg af en Forevisningsmark maa udgaa fra en Landbosforening og indsendes til den Fællesforening, hvoraf den er Medlem.

2) Landbosforeningen tager Bestemmelse om Beliggenheden og om Valg af Tilsynsmand.

3) Fællesforeningen træffer Afgørelse om, hvor mange af de indkomne Begæringer der kunne komme i Betragtning.

4) Planteavlskonsulenten for den paagældende Landsdel udser Areal og leder Arbejdet ved Anlægget, bistaar saa meget som fornødent og overkommeligt ved Forevisningerne og instruerer Tilsynsmanden.

5) Hvert Aars Arbejdsplan skal forelægges Statens Planteavlsubvalg til Godkendelse.

6) Udgifterne fordeles saaledes, at den lokale Landbosforening, paa hvis Begæring Marken anlægges, betaler eventuel Godtgørelse for Areal og bekoster dette indhegnet og forberedt efter nærmere Regler. Udgifterne til Vederlag til Tilsynsmanden, til Arbejdet ved Markens Anlæg og Vedligeholdelse, til Udsæd og til det nødvendige Materiel afholdes af Fællesforeningen, medens Udgifterne til den Assistance, der behøves fra Forsøgsstationen, afholdes af dennes Bevilling, idet Forsøgsstationens Udgifter hertil dog ikke maa overstige 50 Kr. gennemsnitlig for hver Mark.

Hvad Forevisningsmarkerne Størrelse og Inddeling angaar, da bør de omfatte omtrent $\frac{1}{2}$ Td. Land (helst nøjagtig 84×75 Alen = 6,300 Kv.-Alen indhegnet Areal), der inddeles i en 8 Marks Drift. Hver af de 8 Marker gives en Længde af 60 og en Bredde af 6 Alen, hvilket giver Plads for 10 ordinære Parceller à 36 Kv.-Alen eller meget nær $\frac{1}{400}$ Td. Land. Foruden de 8 Marker i en regelmæssig Drift bør der ligge 2 Skifter uden for Driften. De enkelte Skifter adskilles ved 3 Alen brede Gange.

Hvad endelig de til Demonstration passende Emner angaar, da er der i det foregaaende nævnt en Række Eksempler paa saadanne. Blandt disse vil det vistnok være naturligt at lægge Hovedvægten paa selve Planterne, hvilket ogsaa finder Sted ved de allerede bestaaende Forevisningsmarker, saaledes at man altsaa først søger at sprede Kendskab til Arterne og disses forskellige Kultur- resp. Avlsstedsformer. Herindunder komme ogsaa forskellige Blandinger af Udsæd til Udlægs-, Staldføde- og Blandsædmarkerne. I øvrigt maa de Spørgsmaal, der overhovedet egne sig til Demonstration, vælges dels efter disses Aktualitet og økonomiske Betydning, dels efter som Arbejdet ved Forsøgsstationerne efterhaanden maatte afgive passende Materiale dertil.

Forevisningsmarkerne maa ikke betragtes som Forsøgsmarker, og Vejning af Afgrøderne maa ikke finde Sted. Ny Udsæd leveres hvert Aar fra Forsøgsstationerne.

De to her omhandlede Foranstaltninger: lokale Markforsøg og Forevisningsmarker, maa utvivlsomt betragtes som hørende til de betydningsfulde offentlige Foranstaltninger til Agerbrugets Fremme, der for Tiden kan være Tale om at iværksætte. Den første tilfiger at give sikker Vejledning gennem Forsøg paa de enkelte Ejendomme i et Spørgsmaal, der ifølge sin Natur ikke lader sig bevare paa en for de enkelte Forhold guldig Maade ved faste Forsøgsstationer. Den anden har til Formaal at sprede Kendskab til de alt indbundne almengyldige Erfaringer, som uden dette Middel først i Løbet af lange Tider ville vandre ud til de enkelte Bedrifter. Begge tage de Sigte paa at højne Nettoudbyttet af Jorden. Og at dette er den naturlige og sikreste Vej til at højne Nettoudbyttet af Landbruget som Helhed, turde vel i Djebliffet være klarere indrømmet end